

VÄRLDEN OCH VI

Tidskrift om FN, demokrati och federalism

Vi börjar få en global "offentlighet", en arena för diskussion om politik. Det borde tillfredsställa goda demokrater, så väl till höger som till vänster på den politiska skalan. Att många människor kan engagera sig i globala frågor och dessutom diskutera politiska frågor bland jämlikar på en global nivå borde vara positivt. Ska demokratin bli global, måste också världens folk kunna debattera globalt.

Detta är ett bra motargument mot de "anti-federalister" som är skeptiska till att en levande demokrati kan förverkligas över kultur- och språkgränser. Det senaste året visar att en politisk debatt kan föras över dessa gränser. Konflikter kan bli ännu tydligare (Frankrike-USA), men koalitioner över kultur- och språkgränser kan också byggas. Se bara på europaparlamentet där partiorganisationerna nu börjar "sätta sig" och där politiker "finner" varandra i en värderingsgemenskap över språkgränser. **(K a G)**

Demonstration mot Irak-krig, Washington DC

Innehåll:

En ny bok om demokrati	-	-	-	-	-	-	-	sid 2
Esperanto	-	-	-	-	-	-	-	sid 2
Domare till ICC valda	-	-	-	-	-	-	-	sid 3
Resolution 1441 och Säkerhetsrådet	-	-	-	-	-	-	-	sid 4
EU en Europa-federation?	-	-	-	-	-	-	-	sid 6
Folkomröstning om EMU	-	-	-	-	-	-	-	sid 7
Reformarbetet inom FN	-	-	-	-	-	-	-	sid 7
"Kampen för en Enad Värld"	-	-	-	-	-	-	-	sid 8

Nummer 1

Årgång 55

2003

ISSN 0346-4881

En färsk bok om demokrati

av Jan Bellander

Jacques DERRIDA föddes 1930 i Algeriet. Han är betydande fransk filosof och samhällsdebattör och har utgett en lång rad skrifter i ämnen som filosofi, litteratur, konst, arkitektur och musik. En ny bok av honom behandlar grundläggande frågor om demokrati.

Demokrati = folkvälde. Visst, men vad är det egentligen? En nyutkommen bok av Jacques Derrida, "Voyous – deux essais de la raison", behandlar demokratis grundläggande problem ur dagens globala perspektiv. – "Voyous" i bokens titel betyder ungefär "skurkar" och syftar på uttrycket "skurkstater" (eng. "rogue states") som hörs ibland i den politiska debatten.

Stefan Jonsson har i DN recenserat denna bok. Ur denna recension klipper vi följande:

... "Demokratin har ständigt måst skydda sig mot sig själv. Den är "auto-immun", skriver Derrida. Han analyserar de demokratiska valen i Algeriet 1992. Efter den första omgången blev det sannolikt att religiösa partier skulle få bilda regering, och att de i så fall skulle avskaffa demokratin. I detta läge valde den sittande regeringen att avbryta valet. Den upphävde demokratin

i syfte att rädda den. Demokratin begick självmord och slapp så att bli dräpt.

Detta är demokratis "auto-immunitet" i sin mest akuta form, då blodet flyter. Men även till vardags måste demokratin dra en gräns omkring det folk som konstituerar sig som suverän makt. Hur dras denna gräns? Förr var det naturligt att bara de fria männen hade rösträtt, att svarta företräddes av vita, kvinnor av män. Även i dag ter det sig naturligt att vissa står utanför: utlänningarna, majoriteten av tredje världens befolkning, personer under 18 år." ...

Boken finns f.n. bara på franska – man kan hoppas att den så småningom skall komma på svenska också för den behandlar frågor som är väsentliga. ■

Esperanto – ett språk vid sidan av modersmålet.

av Yngve Sörman

Yngve Sörman har tidigare skrivit om Esperanto i den här tidskriften. Här ger han förslag till hur en brett utplagd utbildning skulle kunna gå till. Web-länk: www.esperanto.se/

Språkkunskap är ju en kulturfråga och kulturinsatser brukar ju inte förorsaka några politiska motsättningar.

Önskvärt att vårt lands kulturminister intresserar sig för denna fråga och inbjuder härvarande ambassaders kulturattachéer för diskussion om Esperanto som framtida internationellt språk vid sidan av folkens modersmål. Om allmänt internationellt intresse skapas skulle man med hjälp av TV och radio under en tioårsperiod kunna sprida esperantokunskap över större delen av jordens folk.

Dom flesta länder sänder i radio underhållningsprogram med musik dygnet runt. Om man i dessa program var fjärde timme lade in en 15-minuters lektion i Esperanto och undervisade med samma lektion under en veckas tid och kommande veckor med stegrat kunskapsinnehåll, skulle man under ett år hinna med 52 lektioner. Intresserade människor skulle då skaffat sig goda kunskaper i

esperanto, många människor med lätt för språkinläring skulle då kunna ställa upp som Esperantolärare i respektive lands grundskolor och lära barnen Esperanto i grundskolorna.

Den tid i radion som esperantoundervisning pågår sker ju ingen musikunderhållning och några pengar till STIM-organisationen behöver inte betalas varför kostnaderna för Esperantoundervisningen borde bli blygsam.

Svenska Esperantoförbundets och Stockholms FN-förenings motion om Esperanto till Svenska FN-förbundets kongress 1995 fick ju ett positivt ställningstagande varför kulturministern kan känna stöd från gräsrotsnivå i arbetet för spridning av Esperanto. ■

Domare till ICC valda

Källa: www.cicc.org

De 18 domarna till den Internationella Brottmålsdomstolen ICC har nu valts. Vilka är dom?

I början av februari 2003 valdes de arton domarna för ICC. Sammanlagt 55 kandidater (varav 10 kvinnor) hade föreslagits av de 85 länder som ratificerade Rom-stadgan före den 1 december 2002. Sverige hade inte föreslagit någon egen kandidat

utan stödde den finska kandidaten Erkki Kourula, som för övrigt också blev vald. Sedan valet avslutats lottades vilka som skulle tjäna under 3, 6 resp. 9 år.

Följande kandidater valdes (listade i alfabetisk ordning):

Kandidat	Land	Antal år
BLATTMANN, René	Bolivia	6
CLARK, Maureen Harding	Irland	9
DIARRA, Fatoumata Dembele	Mali	9
FULFORD, Adrian	United Kingdom	9
HUDSON-PHILLIPS, Karl T.	Trinidad och Tobago	9
JORDA, Claude	Frankrike	6
KAUL, Hans-Peter	Tyskland	3
KIRSCH, Philippe	Kanada	6
KOURULA, Erkki	Finland	3
KUENYEHIA, Akua	Ghana	3
ODIO BENITO, Elizabeth	Costa Rica	9
PIKIS, Gheorghios M.	Cypern	6
PILLAY, Navanethem	Sydafrika	6
POLITI, Mauro	Italien	6
SLADE, Tuiloma Neroni	Samoa	3
SONG, Sang-hyun	Sydkorea	3
STEINER, Sylvia H. de Figueiredo	Brasilien	9
USACKA, Anita	Lettland	3

Sammandrag av valresultat:

- Valda kandidater enligt FN-region: 3 från Afrika, 3 från Asien, 1 från Östeuropa, 4 från Latinamerika och Karibien, 7 från Västeuropa och övriga.

- Valda kandidater enligt juridisk kompetens: 10 enligt lista A (kompetens i brottsjuridik), 8 enligt lista B (kompetens i internationell lag)

- Valda kandidater enligt kön: 7 kvinnor, 11 män ■

Resolution 1441 och Säkerhetsrådet

av Michael Mandel och Gail Davidson

Inom FNs Säkerhetsråd förhandlas om hur Irak-krisen skall hanteras. Kommer USA att starta ett krig utan Säkerhetsrådets godkännande? Författarna till artikeln delar ordförandeskapet för "Advokater Mot Krig", en grupp jurister i Kanada med medlemmar från tio länder. Här argumenterar de mot sin regerings ställningstagande i Irak-krisen.

Enligt President Bush finns redan tillräckligt med stöd för ett krig i resolution 1441 från november 2002. Kanadensiska ledare säger samma sak och detta ska föreställa ett sätt att visa stöd för FN.

Men resolutionen ger inte tillstånd till krig. Resolutionen ställer många krav på Irak men den säger inte – antyder inte ens – att något land eller grupp länder får angripa landet om det inte efterföljer kraven.. Den nämner överhuvud taget inte militärt våld., inte ens med den vanliga eufemismen "med alla nödvändiga medel".

I resolutionen står det att Säkerhetsrådet "beslutar att, genom denna resolution, ge Irak en sista chans att uppfylla sina avrustningsskyldigheter under alla relevanta säkerhetsrådsresolutioner; och följaktligen skall en förbättrad vapeninspektion upprättas". Resolutionen säger också att "ohör-samhet kommer att rapporteras till Rådet för bedömning" och anmodar Säkerhetsrådet att "omedelbart sammankalla ett möte" då de mottar vapeninspektörernas rapport "för att ta ställning till situationen och till nödvändigheten att rätta sig efter samtliga relevanta resolutioner" Vidare påminner Resolutionen om att "Rådet upprepade gånger varnat Irak för att det kommer att bli allvar-liga konsekvenser för landet om det fortsätter att negligera (bryta mot) sina skyldigheter"

Det är allt. Det kan endast betyda att det är Säker-hetsrådets ansvar, dvs. Säkerhetsrådet som helhet – alla de femton medlemmarna, inklusive var och en av de permanenta medlemmarna som har vetorätt – att avgöra huruvida och i vilken utsträckning vill-koren har uppfyllts och vad som ska göras. Det är inte den amerikanska regeringen eller den kanaden-siska regeringen som måste bli "övertygad" enligt 1441, det är Säkerhetsrådet. Man behöver bara jämföra Res. 1441 med den resolution som ledde till det andra Gulfkriget. Res. 678 från 29 november

1990 använde också frasen "en sista chans" men där slutar likheterna. I resolution 678 stod det att Säkerhetsrådet "kräver att Irak helt och fullt rättar sig efter resolution 660 (1990) (*tillbakadragande från Kuwait*) och beslutar att ge Irak en sista chans, som en goodwill-gest, att göra det"

Men resolution .678 lade till något mycket viktigt. Den sade uttryckligen att Säkerhetsrådet "ger med-lemsstater, som samarbetar med regeringen i Kuwait, tillåtelse att, om Irak inte helt och fullt rät-tar sig efter ovannämnda resolution, vidtaga alla nödvändiga åtgärder för att den och alla senare re-solutioner ska uppfyllas och för att återställa internationell fred och säkerhet i området"

"Ger medlemsstater tillåtelse att vidtaga alla nöd-vändiga åtgärder" – det är den mycket viktiga komponent som fattas i 1441.

Menar våra regeringar att detta var en lapsus från Säkerhetsrådets sida? Men vem kan glömma den intensiva pressen från USA att inkludera "automa-tik", och motståndet från Säkerhetsrådets sida? När resolutionen antogs i november förra året sade USA att resolutionen inte uttryckligen förbjuder militärt våld. Det är korrekt. Den sanktionerar det inte och förbjuder det inte heller.

Det som förbjuder militärt våld är internationell rätt. FN:s stadga tillåter krig bara inom själv-försvarsrättens mycket trånga ramar eller när Säkerhetsrådet uttryckligen och lagenligt sanktione-rat det och alla fredliga alternativ uttömts. Så är det eftersom stadgan betraktar krig som ett "gissel" och dess huvudsakliga syfte var att avskaffa det när det inte var absolut nödvändigt och dess nödvändighet bevisats inför den lagligen konstituerade myndighe-ten för medlemsstaterna, nämligen Säkerhetsrådet.

Utan Säkerhetsrådets uttryckliga tillstånd är ett brott mot en resolution inte tillräckligt skäl för att ge en stat eller stater rätt att ta till militärt våld för att genomdriva den. Israel har brutit mot otaliga säkerhetsrådsresolutioner i trettiofem år men ingen av dessa resolutioner ger uttryckligen tillstånd att gripa till våld. Menar våra regeringar att vilken stat som helst har rätt att attackera Israel för att genomdriva att resolutionerna efterlevs?

Varför försöker man förvränga den klara och tydliga poängen med resolution 1441? Är det därför att utan Säkerhetsrådets auktoritet och utan att kunna hänvisa till självförsvar annat än i fantasin, skulle ett krig mot Irak betyda vad som i Nürnberggrättegången kallades "den största internationella förbrytelsen" brott mot freden? Faktum är att utan giltigt tillstånd från Säkerhetsrådet skulle Kanadas blotta deltagande i kriget göra premiärminister Chrétien och hans kolleger skyldiga till mord och andra brott mot mänskligheten. Och det är ingen "virtuell" skuld. USA har inte skrivit under avtalet om den internationella Brottsdomstolen men det har Kanada gjort. USA har ingen lag mot brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser men det har Kanada. Bush fick Kongressens samtycke för kriget – Chrétien fick inget sådant samtycke från Parlamentet. Kanadas National Defense Act tillåter bara krig "i nödfall, för att försvara Kanada eller till följd av en handling från Kanadas sida under FN-stadgan" eller NATO-fördraget (som också lyder under FN-stadgan).

Internationellt dödande utan lagliga skäl eller ursäkt är mord. När det är planerat är det första gradens mord. Internationella Läkare mot Kärnvapenkrig bedömer att ett krig mot Irak skulle resultera i minst 50 000 döda irakier, av vilka de flesta kommer att vara civila. Det finns väldigt många fångar i Kanada som sitter inne på livstid för att ha mördat endast en person. Lagen bryr sig inte om

huruvida offret är kanadensiskt eller irakiskt och det spelar ingen roll om brottslingen är premiärminister eller fattigglapp.

Trots sin stränga rapport sade Hans Blix i en intervju i februari att ingenting han har sett rättfärdigar ett krig. Och av alla opinionsundersökningar att döma håller större delen av världen med honom. Å andra sidan vet vi vilken enorm press USA utsätter Säkerhetsrådets medlemmar för. Nästan alla av dem är beroende av amerikansk ekonomisk goodwill. Om

FN:s stadga tillåter krig bara inom självförsvarsrättens ramar, eller när Säkerhetsrådet uttryckligen sanktionerat det.

Säkerhetsrådet ger sitt samtycke till krig kan man vara ganska säker på att det är på grund av amerikanska påtryckningar och inte för att medlemmarna anser att ett krig är berättigat i enlighet

med deras mandat. Om de gör detta innebär det helt enkelt att de ger sitt samtycke till ett anfallskrig. Då får vi något som verkligen kan kallas "eftergifter". Amerikanerna är långt ifrån några nazister men att tillåta en amerikansk attack mot Irak skulle vara mycket mer som München 1938 än om man tillät Saddam Hussein att behålla kontrollen över Iraks ynkliga vapenpotential.

FN-stadgans syfte var att förhindra krig och försvara mänskliga rättigheter i första hand genom att skydda gränser mot attack utifrån. Man kanske kan tycka att detta var fel men spillrorna av de polska judarna (inklusive en av oss) kan tala om att det inte skulle ha blivit någon Förintelse om Hitler hade mötts av motstånd när han försökte ta över ett annat land. Nittiosju procent av alla judar som mördades under Andra Världskriget levde i länder som nazisterna invaderade.

USA menar att FN blir "irrelevant" om det inte ger USA tillstånd att starta sitt angreppskrig. Colin Powell upprepade detta mantra i Säkerhetsrådet den 5 februari. Men det är helt klart att det förhåller sig precis tvärtom. ■

Översättning: *Anita Lilburn*

EU en Europa-federation?

av Jan Bellander

För närvarande pågår EUs Framtidskonvent, som skall mynna ut i en europeisk författning år 2004.

EU bildades genom ett antal fördrag (främst Maastricht-fördraget, 1992) mellan de ursprungliga EU-länderna, men utan att det fanns någon riktig konstitution. Detta har kritiserats av många, bl.a. i denna tidskrift.

I det pågående konventet om EUs framtid håller man emellertid på att ta fram ett utkast till en EU-konstitution. Förslaget skall framläggas i juni 2003, och skall utgöra underlag för dom beslut som skall tas vid ett regeringskonferens år 2004.

”Det finns inte många övertygade federalister i EU-konventet, med desto fler pragmatiker söm börjat tänka federalt”, skrev Maciej Zaremba i DN januari 2003. ”En unions medlemmar behöver ett starkare demokratiskt klister, menar de. Det betyder mindre makt åt toppmötena, men mera åt EU-institutioner och de folkvalda i Stockholm och Bryssel”.

Detta avspeglar sig bl.a. i den inledande artikeln i det nuvarande textutkastet till konstitutionen:

Inledning till textutkast, 6 februari 2003, till

”FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDE AV EN KONSTITUTION FÖR EUROPA”

AVDELNING I: Definition av unionen och dess mål

Artikel 1: Upprättande av unionen

1. Genom detta fördrag, som har sitt ursprung i en önskan hos Europas folk och stater att bygga sin gemensamma framtid, upprättas en union [benämnd ...], inom vilken medlemsstaternas politik skall samordnas och vilken **på federalt sätt** skall förvalta vissa gemensamma befogenheter.
2. Unionen skall **respektera den nationella identiteten hos sina medlemsstater**.
3. Unionen skall vara öppen för alla europeiska stater vars folk delar samma värderingar, respekterar dessa och förbinder sig att gemensamt främja dem.

Detta är intressanta formuleringar – ”på federalt sätt”, och ”respektera identiten hos sina medlemsstater”!

Det kanske betyder en minskning av EUs detaljreglerande byråkrati (får vi rentav själva bestämma hur våra gurkor skall se ut!) och en större fokusering på färre och reellt gränsöverskridande frågor? Det finns också andra tecken som tyder på det. I konventets arbetsgrupper gäller den första ”Subsidiaritet”, dvs på vilken nivå som beslut skall tas, nationellt eller inom EU. Med slutsatserna i gruppen bl.a. ”förskjutning av bestämmanderätten till de nationella parlamenten” och ”lagar som EU-kommissionen föreslår sänds först till de nationella parlamenten som bestämmer

om lagförslaget hör hemma på EU-nivå eller nationell nivå”. Delegation uppåt!

EUs Framtidskonvent har sammanlagt elva arbetsgrupper. Andra arbetsgrupper gäller ”Fundamentala mänskliga rättigheter”, ”Ekonomisk styrelse”, ”Gemensamt försvar”, o.s.v.

Kontroversiella frågor, och när vi är framme i 2004 så kan mycket av förslagen ha ändrats. Det är förvisso ett framsteg att man seriöst arbetar med frågorna om en konstitution för EU. **Men hade det inte varit snyggt att låta dom tio kandidatländerna delta i arbetet?** ■

Även :

www.riksdagen.se/eu/teman/konvent/

Folkomröstning om EMU

av Jan Bellander

Den 14 september 2003 kommer svenska folket att rösta om Sverige skall gå med i EMU eller inte. En komplicerad fråga, vilket inte hindrar att många redan tagit ställning för eller emot. Men för dom flesta av oss är det nog så att vi "vet inte" – åtminstone inte ännu!

Hur skall man nu ta reda på vad konsekvenserna blir om vi går med i EMU, respektive om vi låter bli? Det innebär naturligtvis inte bara att vi får nya pengar i börs och plånbok.

Ett bra tips är att ta reda på vad båda sidor tycker innan man bestämmer sig. Det här är en fråga med starka känslor för och emot, och en balanserad bild av fakta lär man inte få tag på någonstans – det blir alltid fråga om partsinlagor. Det betyder inte att den ena eller andra sidan ljuger, men man presenterar främst dom fakta som stöder den egna uppfattningen och undanhåller andra delar av sanningen. Och för att göra det hela än mer komplicerat: "fakta" om hur framtiden kommer att gestalta sig är gissningar.

Det finns redan en organiserad "JA-sida" och en "NEJ-sida". Båda kommer säkert så småningom att skicka ut flygblad, foldrar och broschyrer till alla hushåll. Dessutom finns dom redan på Internet.

På webbsidorna nedan kan man börja. Där kan man också beställa broschyrer eller få nyhetsbrev per e-mail, t.ex. en gång i veckan. Man kan också hitta länkar till andra "EMU-siter".

www.euronej.nu/ : Nätverket "Europa ja – Euro nej", samlar fristående personer – politiker, ekonomer, samhällsdebattörer – som anser att Sverige visserligen bör vara med i EU men bör behålla sin valuta och flytande växelkurs.

www.sverigeieuropa.se/ : Stiftelsen "Sverige i Europa", vill att Sverige ska vara en aktiv, engagerad och pådrivande del av det europeiska samarbetet inom EU, och menar att EMU-deltagande är en naturlig del av detta.

Det finns en uppsjö av webbsidor i ämnet, och som vanligt i Internetsammanhang: av varierande kvalitet och tillförlitlighet. Så var kritisk! ■

Reformarbetet inom FN

Källor: World Federalist News Issue 45, **www.un.org/reform**, **www.un.org/reform/pdfs/press-r.pdf**

FNs generalsekreterare Kofi Annan gav hösten 2002 en ny rapport om reformer av FN-systemet – "Agenda for Further Change". Här berörs i handlingsprogrammet på 36 punkter bl.a. den roll som "civil society and the private sector" bör ha inom FN-systemet. Till "civil society" räknas bl.a. frivilligorganisationerna (NGO's), och till "private sector" bl.a. multinationella företag. En panel av "eminenta personer" skall ge rekommendationer vad det gäller NGOs ställning i FN.

När det gäller Säkerhetsrådet säger rapporten att "minskningen i tilltron till Säkerhetsrådets förmåga och auktoritet har allvarliga konsekvenser för internationell fred och säkerhet". Men inga väsentliga förslag till förbättringar, t.ex. när det

gäller begränsning av vetorätten, föreslås. Det påpekas att den arbetsgrupp inom Generalförsamlingen som skall arbeta med reformer av Säkerhetsrådet har åstadkommit några väsentliga förslag under de to år som gruppen existerat.

För NGO's som arbetar nära FN och som har FN-reform på sin agenda (t.ex. World Federalist Movement, WFM) är helhetsintrycket av Kofi Annans rapport inte särskilt positivt. Man kan inte beskriva förslagen som framåtblickande och djärva. Snarast får man nog se dom som en anpassning till den minimalistiska agenda som många medlemsstater, särskilt USA, står för. Det är dom stater som

Avs:
Sveriges Världsfederalister
c/o Bellander, Kärrgränd 36
162 46 VÄLLINGBY

FÖRENINGSBREV

VÄRLDEN OCH VI nr 1 2003

”Kampen för en Enad Värld”

Boken ”Kampen för en Enad Värld”, av Sture G Karlsson, är nu färdig och har tryckts i en begränsad upplaga, som redan är distribuerad. Den innehåller Stures minnen av och synpunkter på världsfederationsrörelsens arbete i Sverige under åren 1948 – 2000. En stor del av bokens nästan 300 sidor utgöres av ”illustrationer” i form av tidningsklipp, brev och trycksaker av skilda slag.

Boken trycks på det moderna sättet ”efter behov”, d.v.s. när det finns beställningar. Priset är 250:- inklusive porto. Den kan beställas genom Jan Bellander (se rutan t.v. nedan).

Sture fick aldrig se sin bok i slutgiltigt skick. Medan han ännu arbetade med korrekturet på den första kopian dog han, i januari 2003, 86 år gammal. Vi tackar en av våra äldsta och mest aktiva medlemmar för ett gott livsverk.

Världen och Vi (VoV) är en kulturtidskrift som vill diskutera

- ◆ förutsättningarna för en global demokratisk rättsordning
- ◆ reformering och stärkande av Förenta Nationerna
- ◆ federalism på lokal, regional och global nivå

Världen och Vi utkommer med fyra nummer per år.
Web-adress: www.fn-kampanj.org/svf/vov.htm

Ansvarig utgivare:
Bengt Lindqvist

Redaktionskommitté:
= Jan Bellander -- tel / fax (08) 795-6004,
Kärrgränd 36, 162 46 Vällingby
e-post: jan.bellander@telia.com
= Karl af Geijerstam
e-post: karlafg@yahoo.com

VoV skickas till alla medlemmar i Sveriges Världsfederalister (SVF), se rutan till höger. Man kan också prenumerera: helår 100:- kr, (lösnummer 25:- kr)

Utgiven av Sveriges Världsfederalister (SVF)
c/o Karl af Geijerstam, Trädgårdsvägen 18
468 32 VARGÖN

postgiro 5 55 50-8

Föreningen Sveriges Världsfederalister (SVF) är den svenska organisationen i World Federalist Movement (WFM).

WFM är en internationell rörelse som sedan 1947 har verkat för reformering och demokratisering av Förenta Nationerna, och för en starkare global rättsordning. WFM, som har konsultativ status i ECOSOC (FN:s ekonomiska och sociala råd), verkar inom olika globala samhällsfrågor, såsom folkrätt, nedrustning, miljö, mänskliga rättigheter och utveckling.

SVF vill också väcka diskussion om federalism och om dess betydelse för fred och utveckling – lokalt, regionalt, och på lång sikt i en federation av alla världens stater, en **demokratisk världsfederation**.

SVF är medlem i Svenska FN-förbundet.

SVF söker med olika projekt bidra till debatten om lösningar på världsomspännande problem samt FN:s reformering. Vi vänder oss till alla er som har intresse för globala frågor.

Web-adress: <http://www.fn-kampanj.org/svf>

Medlemsavgift/ år:

helbetalande : 200:- kr

nya medlemmar (första året), samt medlemmar under 26 år : 100:- kr

postgiro 5 55 50-8